

Myrskyn Silmä

Ensimmäisen musiikillisen omakustannejulkaisun tuottamisen haasteita ja ratkaisuja

Ville Sauli Aleksi Mikkola

Opinnäytetyö, AMK
Kesäkuu 2020
Kulttuuriala
Musiikkipedagogi (AMK)

Tekijä(t) Mikkola, Ville	Julkaisun laji Opinnäytetyö, AMK	Päivämäärä 06/2020
	Sivumäärä 44	Julkaisun kieli Suomi
		Verkojulkaisulupa myönnetty: x
Työn nimi Myrskyn Silmä Mahdollinen alanimi Ensimmäisen musiikillisen omakustannejulkaisun tuottamisen haasteita ja ratkaisuja		
Tutkinto-ohjelma Musiikin tutkinto-ohjelma		
Työn ohjaaja(t) Ari Korhonen		
Toimeksiantaja(t) JAMK		
Tiivistelmä <p>Tämän tutkimuksellisen kehittämishankkeen tarkoituksena oli luoda realistinen esimerkki aloittelijan ensimmäisen itsenäisen julkaisun tuottamisprosessin tärkeimmistä haasteista ja ratkaisuista.</p> <p>Psykologiset esteet usein pysäyttävät luovan prosessin. Yksi tutkimuksen tärkeimmistä tarkoituksista oli lisätä lukijan ymmärrystä siitä, kuinka tärkeässä roolissa henkiset tekijät ovat taiteen luomisessa. Henkiseen puoleen pureutumisen jälkeen tutkimuksessa käytiin läpi ammattilaisten ajatuksilla, työkaluvinkeillä ja tutkimuspäiväkirjan persoonallisuuksilla höystettynä yhden kappaleen tie ideasta äänitteeksi.</p> <p>Tuontantoprosessin eri vaiheista ja alan henkisestä toiminnasta haastateltiin 2020 vuonna aktiivisena toimivia suomalaisten musiikin huippuosaajia, muun muassa Finnvoxin Mika Jussilaa. Luotettavia verkkolähteitä sekä kirjallisuutta käytettiin säveltämistyökalujen, teknisen informaation ja filosofisien ajatusten tukena, minkä lisäksi tekstin runkona käytettiin vastapainona projektin aikana kirjoitettua tutkimuspäiväkirjaa, joka avasi inhimillisiä virheitä tekevän aloittelijan sisäistä maailmaa lukijalle.</p> <p>Tutkimuksen tuloksena syntyi oppimateriaalia nykypäivän musiikin tuottamisen filosofiasta ja teknisistä puolista sekä aktiivisten ammattilaisten näkemyksistä ja lähestymistavoista. Teksti lienee sopivaa pureskeltavaa taiteen kanavointia kaipaavalle, musiikin säveltämistä aloittelevalle, äänitteen tuottamisesta kiinnostuneelle ja omakustanteista musiikkiprojektia suunnittelevalle henkilölle.</p>		
Avainsanat (asiasanat) Musiikki, tuottaminen, sovittaminen, säveltäminen, sanoittaminen, tuontantoprosessi, omakustanne, levytys, äänitys, nauhoitus, miksaus, masterointi.		
Muut tiedot (Salassa pidettävät liitteet)		

Author(s) Mikkola, Ville	Type of publication Bachelor's thesis	Date 06/2020 Language of publication: Finnish
	Number of pages 44	Permission for web publication: x
Title of publication Myrskyn Silmä (The Eye of a Storm) Possible subtitle The challenges of producing of your first independent musical release.		
Degree programme Degree Programme In Music		
Supervisor(s) Korhonen, Ari		
Assigned by		
<p>The objective of the research-based development work was to create a realistic account of the challenges faced by musicians making their first independent musical releases and to propose possible solutions.</p> <p>Psychological barriers tend to stop the creative process. One main objective of the study was increase the readers' understanding that the psychological factors behind producing art are key to being able to create. After concentrating on the psychological process, the study documented the journey of one song from an idea to a recording based on the writer's production diary as well as practical advice and ideas given by professionals.</p> <p>Information on the production process and its philosophy was acquired primarily by interviewing professionals of the Finnish music industry, including Mika Jussila of the famous Finnvox-studio. Along with information from professionals, books and reliable online sources on creating music, the study focused on a production diary made during the project in order to show the very human experience of creating.</p> <p>The outcome of the study was material on the philosophy and knowledge needed by a modern-day music producer as well as active professionals' views and approaches to writing and publishing music. The text might be suitable reading for those looking to channel their inner art and starting to write music as well as for those who are interested in music production and planning to make a self-published musical release.</p>		
Keywords/tags (subjects) Music, producing, recording, home-studio, song-writing, writing lyrics, production process, self-release, mixing, mastering		
Miscellaneous (Confidential information)		

Sisältö

1	JOHDANTO	5
2	Tutkimuksen toteutus ja menetelmä	7
3	Luomisen tilan saavuttaminen	9
3.1	Haasteita	9
3.2	Ratkaisuja	12
4	Säveltäminen ja sovittaminen	15
4.1	Hedelmällinen treenihetki	15
4.2	Myrskyn Silmän rakennepalaset	18
4.2.1	Intromelodia ”Tuutulaulu”	18
4.2.2	Säkeistö.....	19
4.2.3	Kertosäe ”Liike”	19
4.2.4	Filli ”Chicken Pickin”	20
4.2.5	Kitarasoolo: ”Aallon ratsastus”	21
4.2.6	Kitarasoolon bassolinja: ”Smash”	22
5	Julkaisu	25
6	Ilmaisun taltiointi ja jälkiprosessointi.....	26
6.1	Tarvittavat työkalut	26
6.2	Äänitys.....	30
6.3	Miksaaminen	32
6.4	Masteroiminen (Mika Jussila)	34

	5
7 Pohdinta	36
8 Lähteet	39
9 Liitteet	42
10 Termit	44

1 JOHDANTO

Itseäni vanhemmat opettivat minulle elämän alussa, etten saa olla ylpeä itsestäni sillä itsekehu on huono ja toksinen piirre ihmisessä. Minua ympäröinyt maailma jatkoi samaan malliin perässä, eikä kulttuurista kuoloaan koriseva Tornion kaupunki näyttänyt minulle ainuttakaan mallia siitä, millainen taitelija edes voisi olla. Kaikkea eriävää itseilmaisua on varottu ympärilläni kollektiivisesti lapsesta saakka, eikä taiteella ole ollut muuta kuin vitsin tasolla mahdollisuutta tehdä elantoa, minkä tienääminenhan oli ainut katalyytti minkäänlaisen työtason vaivannäkemiseen itseäni vanhempien silmissä.

Miltei elämäni lopettavan itseinhon ja misantropian keskellä mielipiteitä jakavat katalyytit minulle mieleni syvimvät pelot ja halut paljastivat yhtäkkiä ja yllättäen: ”Minun täytyy lähteä pois täältä ja tehdä taidetta.”

Niinpä minä päädyin opiskelemaan musiikkipedagogiaa ja taiteellisuutta Jyväskylän Ammattikorkeakouluun kukkuloiden keskelle. Hajuahan minulla ei minkäänlaista ollut siitä, mitä todella elämältäni halusin. Muutaman vuoden identiteettiäni etsin humpparumpalina, poikakaverin irvikuvana ja yleisenä palvelijana traumaperäisille kuvitelluille tarpeilleni kunnes päätin viimeisenä opintovuoteni irtisanoa itseni kaikista energiaani syövästä henkisten resurssieni lainapalveluista. Yhtäkkiä en enää ollutkaan sotilas ystävällisyyteen pyrkivän diktaattorin armeijassa, vaan vapaustaistelija

vailla tarkoitusta. Huomasin voivani kuolevaisena ihmisenä jättää jälkeeni vain kasvattamani elämän ja oman taiteellisen antini. Miten sitä maalia lähestyisin näillä taidoilla ja piirteillä mitä sisällän juuri nyt?

Päätin oppia kokoamaan ideoistani kokonaisuuksia, jotka alkavat ja loppuvat sekä päätyvät myös jonkun muun, kuin itseni korviin. Sanatkin riittivät ystävälle, mutta ottaessaan syvempää juurta ne alkoivat kuulostamaan musiikilta. Tie kohti puhdistavaa itsekritiikittömyyttä sai alkaa syksyllä 2019 iltalenkeilläni sekä Sami Sallisen musiikin kirjoittamisen kursseilla. Opinnäytetyöni aihe selvisi hyvin nopeasti. Säveltäminen vaikutti olevan avain hiljaisen tuskani lukon maailmalle avaamiseen.

Haluan minun jälkeeni näkyvän myös tässä opinnäytetyössä selkeänä, siksi lainaan tekstissä mahdollisimman paljon projektini aikana kirjoittamaani tutkimuspäiväkirjaa. Puhekielisen ilmaisun kautta uskon sävellyksellisen prosessini aikana kokemieni tunteiden välittyvän suorimmalla mahdollisella tavalla.

Myrskyn Silmä-kappaleen alkuraakile syntyi jo keväällä 2019 suorittaessani D-tutkinnon sivuinstrumentistani kitarasta. Konsertti oli satojen keikkojen jälkeen ensimmäinen minulle todellista uskallusta vaativa ja henkisesti ehdottomasti tärkein kaikista. Halusin paljastaa ihmisille synkät salaisuuteni kirjoittaminen nuotein. Räävin itseinhoni syömän ideakulhoni pohjalta ne kolme rakasta riekaletta, joita en ollut unohtanut, enkä palauttanut kuolevien unelmieni kierrätyslaitokselle. Istutin näin kahdessa päivässä syntyvän sovitukseni konserttini draamankaareen. Juuri ennen lavalle astumista kirjoitin myös runon ja oman tutun mattoni päällä seisoen pöytälamppuni valaisemana esitin ensimmäistä kertaa ihmisjoukolla jotain sydäntäni paljastavaa. Se tuntui uskomattomalta ja ihan uudelta. Tätäkö kokemusta minä olen etsinyt rumpusetin takaa koko nuoruuteni? Miksi siis en kirjoittaisi opinnäytetyötäni sille versiolle itsestäni, joka ei olisi mutkien kautta ymmärtänyt tunteideni soinnin olevan tärkeämpää kuin oppikirjanmukainen toisen sielun tulkitseminen? Oma ääneni ja kosketukseni pääsisivät oikeuksiinsa ja myös musiikkipedagogina saisin opettaa jotain minulle tärkeää ja uutta; musiikin kirjoittamista.

2 Tutkimuksen toteutus ja menetelmä

Tämä laadullinen tutkimus ja tutkimuksellinen kehittämishanke koostuu valikoidusta tiedosta koskien musiikin tuottamisen prosessia; miten sävellys päättyy ideasta äänitteeksi.

Säveltämisen tiedonlähteenä internetin muiden lähteiden lisäksi käytin Metropolian ja Jyväskylän Ammattikorkeakoulun yhteistyön tuloksena tänä vuonna debytoineen Biisin Kirjoittamisen Perusteet-kurssin materiaalia. Molemmat kurssin rakentajista ovat musiikin luomisen ammattilaisia. Jere Laukkanen vastaa Metropolian Musiikin tekemisen ja tuottamisen linjan kehittämisestä. Hän on myös säveltänyt musiikkia kaikille merkittäville suomalaisille televisiokanaville sekä lukuisille orkestereille, josta mainittakoon mm. European Jazz Orchestra ja UMO Jazz Orchestra (Laukkanen 2020). Sami Sallinen opettaa Jyväskylän Ammattikorkeakoulussa musiikin kirjoittamista. Hänen tietotaitonsa on kehittynyt tuottajana todella perusteellisella tavalla, sillä hän aloitti musiikin tuottamisen ammattitasolla jo ennen tätä digitaalista ajanjaksoa (Sallinen 2019).

Kirjallisuutta erityisesti tuotannon teknisestä puolesta löytyy paljonkin, mutta varsinaista tieteellistä tutkimustietoa on vaikeaa löytää tuotannon filosofisesta puolesta. Tämä johtunee tuotantoprosessin henkilökohtaisuudesta. Jokainen tuottaja työllistyy oman vahvan persoonallisen otteensa ansiosta (Jussila 2020). Luomisen esteiden purkamiseen löysin materiaalia muun muassa Abraham Maslowin ”A Theory Of Human Motivation”-teoksesta. Sen vuoksi suuri prioriteetti opinnäytetyön aikana oli toimittaa avoimia teemahaastatteluita vuonna 2020 musiikin alalla työskentelevien ammattilaisten kanssa.

Kotistudiossa työskentelystä haastattelin Ossi Maristoa, joka on nuoren sukupolven kitaristien kärkikastia Suomessa. Hän soittaa muun muassa Anna Abreun bändissä kitaraa ja Lenni-Kalle Taipale Triossa bassoa. Hänen tietonsa ovat erittäin hyödyllisiä,

sillä hän on työstämässä myös kitaravetoista instrumentaaliaalbumia samankaltaisilla resursseilla.

Live-instrumenttien äänityksessä minua viiden päivän rumpuäänityksien aikana ohjasi Suomen tunnetuimmalla studiolla, Finnvoxilla, tuottaja Joonas Parkkonen. Hän esitteli eri mikitystekniikkojen käyttöä ja jakoi filosofiaansa taiteellisen tuottajan roolista. Parkkonen tuottaa nykyään muun muassa pop-tähti Robinia (Parkkonen 2020).

Miksaukseen liittyvien haasteiden ja ratkaisujen lähteenä olivat pääasiassa Jari Saastamoinen ja Janne Huotari. Saastamoinen on tuottanut suomalaisen progressiivisen rockin pioneerin YUP:n kaksi albumia ja toiminut Paula Koivuniemen live-miksaajana jo yli 20 vuotta. Janne Huotari on toiminut teknologin ja tuottajan roolissa jo 30 vuotta. Hän toimi alun perin Helsingin alueella ja omistaa nykyään Surf Sound-studio Oulussa. Hän toimii audiovisuaalisella alalla freelancerinä eri tuotantotehtävissä, yhteistyössä esimerkiksi Mokoma-yhtyeen kanssa (Huotari, 2020).

Kappaleen masteroinnista haastateltiin Mika Jussilaa, joka on ollut omistajana sekä masteroijana Finnvoxilla vuosikymmeniä työstäen 80-luvulta asti isoimpien suomalaisten metalliyhtyeiden julkaisuja. Hänen viimeistelemistään kultalevy-yhtyeistä mainittakoon Stratovarius, Sonata Arctica, Nightwish, Stam1na ja Children Of Bodom.

Musiikin julkaisemisen eri muodoista haastateltiin Sami Sallista. Hän on ollut mukana Suomen suurimpien levy-yhtiöiden tuotantoprosesseissa sekä pyörittänyt kokonaista tuotanto/julkaisuyhtiötä yksin.

Ainoeiston analyysiin käytettiin fenomenologisen analyysin menetelmää. Taide on sen verran henkilökohtainen ala, että sitä on syytä lähestyä ilman ennalta määrättyjä oletuksia. Fenomenologisella reduktiolla pyrittiin poistamaan henkilökohtaista kokemusta häiritseviä tekijöitä. Tutkimuskysymykset perustuvat vahvasti nykyajan musiikin alalla toimivaan ihmisen näkemysten paljastamiseen ja siksi tutkijan subjektiivisten näkemysten tarkastelu on perusteltua.

3 Luomisen tilan saavuttaminen

Filosofista puolta musiikin luomisessa ei voi paeta. Musiikki on itseilmaisua, eikä itseään voi ilmaista jos minää ei päästä pihalle. Olen kovasti ihmetellyt, miten näin paljon tietotaitoa sisältävä henkilö ei ole käyttänyt taitojaan avoimesti kertaakaan 25 vuoden aikana? Miksi vasta nyt teen ensimmäistä kappalettani? Mikä on se suurin ongelma?

Luomisen syntyperää ja sen esteitä on tutkittu valtavasti ja tutkitaan edelleen, joten pintaraapaisulle on nyt perusteltu paikkansa juuri tämän prosessin alussa. Mainittakoon, että ratkaisevat näkökulmat ovat valikoituneet ajatellen kaltaiseni ammattimuusikon yleiseksi tuntemiani ongelmia katsastelemalla, mutta yritys on saada ratkaisuista edes pintaraapaisua mahdollisimman laajalle osalle lukijoista.

3.1 Haasteita

Minä en uskalla tehdä virheitä. Pelkään nolaavani itseni näyttämällä maailmalle itseni epätäydellisenä. Kenelle soittaisin sävellyksiäni kun hedonistisissa kotibileissäkään en viitsi ottaa kitaraa käteen ja laulaa luikauttaa, sillä juuri kaiuttimista luukutetun vireisen virheettömän musiikkiesityksen jälkeen oma surkea kudelmani leviää kuitenkin kuin korttitalo presidentin linnan jalkakäytävälle. Sitä minä pelkään.

Haitallisen itsekritiikki heikentää kykyä tulla toimeen stressin kanssa, tavoitteiden saavuttamista ja lisää taipumusta vitkutteluun. Haitallinen itsekritiikki johtaa myös stressihormonitasojen selkeään nousuun virheiden yhteydessä. Aivojen kuvantamistutkimuksilla on näytetty haitallisen itsekritiikin aktivoivan aivoissa alueita, jotka liittyvät uhkakokemukseen. Kyse on samoista aivoalueista, jotka aktivoituisivat, jos joku kävisi kimppuusi fyysisesti tai sanallisesti (Grandell, 2018, 8).

”Jos juttu ei synny tai jää kesken, perfektionisti voi aina sanoa, että hän ei pystynyt laskemaan käsistään mitään puolivalmista. Mielestäni luovaan prosessiin kuuluu etsiminen, löytäminen, kokeminen ja epäonnistuminen. Ei ole hirveän hyvä lähtökohta, että jokaisen uuden jutun tulisi olla täydellinen. Ja kenen mielestä täydellinen. Tekijän vai yleisön?” Iiro Rantala (s.32)

Hyvin yleinen ongelma taiteilijoiden keskuudessa on perfektionismiksi kutsuttu mielenlasku, joka johtaa sosiaalisesti pelättyjen mielipiteiden hiljentymiseen. Valtaosa luomisesta on usealla seisahtunut pelkoon siitä, ettei hänen tuotoksensa ole tarpeeksi hyvä. Riittämättömyyden tunne on poistanut tästä opinnäytetyöstäkin arviolta noin viisikymmentä sivua tekstiä. Ne ovat poistettu tietokoneeltani välittömästi ja lopullisesti sillä tuhoisalla tavalla, joka nolaa niiden arvon ja herättää vihaa, itseinhoa ja itsetuhoisuutta sisälläni. Uskoisin seuraavan otteen tutkimuspäiväkirjastani selkeyttävän usein sisälläni tapahtuvaa prosessia hyvin.

” Miksi mie selitän muka tietäväni jotain paskaa, minkä huomenna kuitenkin uutena oppineena poistan ja nolaaan? Miksi juuri MINÄ kaikista maailman ihmisistä olisin valmis puhumaan jostain musiikin tuottamisesta tai ylipäätään yhtään mistään? Kyllä kaikki tärkeät asiat tähänkin liittyen on joku fiksumpi sanonut. Enkä minä niitä kirjoja ole lukenut, enkä lue. En tietenkään, eihän mulla keskittyminen riitä. Ei se riitä. En minä riitä mihinkään. ÄG. Perkele. Eihän tämä ole edes kirjoittamista. Tämä on kontrolloitua näpyttämistä. En voi sutata paperia kynällä ja repiä sivuja irti. En voi edes purkaa tätä vitutusta tähän tietokoneeseen. Kun tämän heittää seinään niin sitten ei olekkaan edes varaa enää kirjoittaa opparia. Joo. Mie lähen pihalle. Ei tästä tule helvettiäkään.” (Tutkimuspäiväkirja, 2020.)

Usein voi juolahtaa mieleen, ettei ympäristöstä tällaista käyttäytymistä kannustavien tekijöiden etsiminen olisi oikein, sillä yksilö on itse syyllinen omaan epäonnistumiseensa. Miksi syyttää ketään muuta kun on itse niin tyhmä? Jos kaiken pahan alku ja loppu olen yksilö, mistä hän sitten kirjoittaisi ja mitä sille asialle muuta voisi tehdä kuin deletoida itsensä?

Mitä jos yksilö yrittäisi kaikessa itsekyvydessään löytää syitä mielensä epidemialle?
Mitkä lähtötekijät ja ulkomaailmasta opitut kaavat tai huonoista kokemuksista aiheutuneet traumat ovat voineet vaikuttaa yksilöä rajoittavaan tilaan?

”Lapsuus ja nuoruus kestävät neljänneksen ihmisen elin-iästä. Syntymän jälkeen lapsella onkin paljon opittavaa muilta yksilöiltä ja kulttuurista, ja ensimmäisten vuosien aikana aivot muokkautuvat voimakkaasti.” (Hari, Järvinen, Lehtonen, Lonka, Peräkylä, Pyysiäinen, Salenius, Sams, Ylikoski 2015, 25.)

Vahvin vaikuttaja luomisen pysäyttämiseen annetaan lapsena. Tämä esimerkkinä toimiva tarina lienee jo ennestään tuttu. Stressaantuneet vanhemmat yrittävät pitää arkeaan kasassa ja keskittyä olennaisimpaan, käytännön asioiden kasassa pitämiseen. Lapsien melu tuntuu häiritsevältä. Työn ja elämän painon kompressoitunut stressi ei anna ilmatilaa itseilmaisulle. Lapsen kasvaessa mediaympäristö näyttää taiteilijoiden omistavan jotain kultaakin kauniimpaa, vahvan persoonan ja uskaltavan itseilmaisun. Tämä toivekuvan oloinen olemisen tila näyttäisi olevan juuri sellaista mitä lapsikin syvällä sisimmässään toivoisi, todellista, vapaata ja välitöntä energian kanavoitinta. Tunteellisesti pidättäytyneet kasvattajat kokevat taiteella elannon hankkimisen olevan erityisen raskasta ja epätodennäköistä, siksi nuoren kasvattinsa parasta ajattelevana antavat elämänohjeeksi, ettei musiikkia kannataisi harkita oikeaksi työksi. Soittamista voi harrastaa, jos sille löytyy ylimääräistä aikaa. Lapsi ei tunnista ympäristöstään yhtään säveltävää tai muilla keinoin uutta luovaa aikuista. Jos joku lähipiirin aikuinen luo jotain uutta, siitä ei juhlita eikä kerskuta vaan korkeintaan nolostutaan. Näin lapsi päättää pitää piirroksensa, mielensä laulut sekä miellyttävät pianolla löytämänsä sävelet itsellään. Hän ilmaisee itseään itsellensä.

Hieman ympäristön avautuessa nuorukaiseksi muuttuneelle lapselle voisin esitellä henkilökohtaista laajempaa lähivaikuttajaa eli kotikaupunkiani. Tornio oli silmissäni maskuliininen teollisuuskaupunki, jonka kaduilla ei laulua kuulunut. Baareihin menivät nuoret lähinnä nyrpistivät neniään nähdessään perjantai-iltansa pilaavan bilebän-

din nostaneen sisäänpääsymaksua viidestä eurosta kymmeneen. Puolikuolleen kaupungin musiikin edustajina olivat minulle ala-asteen vanhoillislestadiolainen luokanopettajani, jonka konservatiiviset näkemykset eivät suoraansanoen ruokkineet rajoja rikkovaa itseilmaisua ala-asteen musiikintunneillani. Musiikki ei ollut itseilmaisua vaan tuntemattoman taiteilijan itseilmaisun toistamista toivottavasti yleisöä miellyttävällä tavalla, ettei heidän aikansa valuisi hukkaan. Kiitollisuutta nyt jälkepäin tunnen kuitenkin siitä, että musiikkia ylipäättään opetettiin. Se uskova ja kannustava tekijä musiikkia kohtaan vain jäi uupumaan ympäristöstäni. Aikaa ajatuksien kypsymiselle kuitenkin oli koko koulu-aika, ja ympärilläni olevat ystäväni pitivät itseuskoni tarvittavan korkealla murrosvaiheessani.

”Mielenterveys ei ole myötäsytynäinen, valmiiksi annettu lahja, vaan se rakentuu ja kehittyy koko elämän ajan. Perimä ja ympäristö määrävät mielen lähtökohdat ja kehityksen puitteet.” (Hari, ym. 015, 137.)

3.2 Ratkaisuja

”Mielellä on kyky muuntaa ahdistuksen seinä avoimeksi portiksi, josta avautuu näkymä uusiin mahdollisuuksiin ja rajattomaan määrään arvokkaita tilaisuuksia. Kun ottaa mielen toden teolla käyttöönsä, paraminen on jotakin paljon suurempaa kuin pelkkää ahdistuksen ja pelon tunteista vapautumista. Päästessämme niistä yli meille avautuu mahdollisuus päästä käsiksi näiden tunteiden syvempiin syihin, ymmärtää niiden perimmäinen tarkoitus ja ottaa vaarin niiden ytimessä piilevästä voimasta ja viisaudesta.” (Schaub 2012, 29.)

Elämänkumppanina ja pitkä aikaisien henkisten vaivojen korjaajana voi toimia päiväkirja ja sen ympärille muodostunut rutiini. Aivojen mahdollinen taakka pääsee turvallisesti purkautumaan kirjoittamishetkessä, ja menneiden aikojen sanat luovat kontrastia nykyhetkeen. Kaikessa viallisuudessaan kirjoitettu mielen sisältö auttaa näke-

mään objektiivisesti ajatusmaailman kehityskohdat nopeammin kuin pään sisällä pyöriteltynä. Päivä aamukirjoituksen jälkeen tuntuu helpommalt sillä siitä tulee olo, että on jo tehnyt jotain itselle tärkeää. Päivän haasteita ja ihmisiä on helpompaa kohdata aivojen ollessa vapaampana painolastista.

Kirjassa Tie luovuuteen annetaan neuvoja ja tehtäviä estyneille taiteilijoille. Yksi näistä tehtävistä onkin tyhjentää aivojaan kirjoittamalla ”aamusivuja”. Tekstiin tuottamiseen on pyrittävä suhtautumaan täysin kritiikittömästi eikä ulos tulleita sanoja näytetä kenellekään. Tämä takaa mahdollisuuden turvalliseen ja avoimeen itse-ilmaisuun. Kun sisäinen kritiikki on kirjoitettuna paperilla, se näyttäytyy kirjoittajalle konkreettisenä, ja voi synnyttää hoitavaa sisäistä dialogia. Ikävät asiat jäävät alitajuntaamme ja sotkevat päiviemme kulkua, elleivät ne pääse ulos ja käsitteilyyn. (Cameron 1992, 31-44.)

Vuosien varrella kirjoitettuna pitkittäistutkimuksena tapahtuva itsensä ymmärtäminen voi auttaa ihmistä näkemään itsensä realistisemmin ja kasvaessa kohdatut esteet voivat konkretisoiduttuaan tuntua helpommilta ylittää. Kirjoittaessaan ilman tietoista laadunvalvontaa tapahtuu myös niitä paljon pelättyjä virheitä. Jos niihin tottuu, eivät ne tunnukaan enää negatiivisilta, vaan tarpeellisilta askeleilta parempaan olotilaan.

Minkä tahansa taidon kehittyminen edellyttää tuhansia pieniä epäonnistumisia, ja lajissaan menestyminen on suorassa suhteessa epäonnistumisen määrään (Manson 2016, 154). Kuvittellaan esimerkkitilanne missä kaksi ryhmää ihmisiä opettelee savi-ruukkujen muotoilua. Toisen ryhmän tarkoitus on luoda viikon aikana yksi täydellinen ruukku. Toisen ryhmän tarkoitus onkin tehdä ruukkuja viidenkymmenen kilon edestä per henkilö. Kumman uskot tutkimuksen jälkeen oppineen enemmän saven muotoilusta? Tehtyjen virheiden tilastoero lienee kahden ryhmän välillä mittava.

Miten sitten luomuksiensa esittelyyn liittyvää pelkoa voisi kontrolloida? Irti päästö on vain sen harjoituksen takana kuten edeltävätkin päätelmät toteavat. Epäonnistuminen on vääjämätöntä, siksi annoin itseni epäonnistua myös työn tekemisessä. Päätin

virheideni olla ja jatkaa eteenpäin. Päätin työstää tiiviisti hetken ja sitten ottaa tauon. Päätin lopettaa keskeneräisen tekstin puurtamisen illalla että jaksan seuraavana päivänä taas paremmin touhuta. Päätin lähteä ulos kävelyllä kun huomaan sisällä tekemisen käyvän hermoille. Päätin hengittää ja muistuttaa itselleni ettei ole kiire. Päätin keskeneräisenkin olevan aivan hyvä, eikä minun tarvitse olla sen parempi kuin minä olen nyt. (Manson 2016.)

Yleispätevä pikakatsaus elämän tilanteesta on hyvä tarkistaa henkisen seinän eteen noustessa. Maslowin tarvehierarkia muistuttaa muutamasta asiasta: muista syödä, juoda, nukkua ja liikkua. Ole sosiaalisessa ympäristössä, joka tukee ja rakastaa sinun aitoa tahtovaa sisintäsi. Sieltä saat kunnioitusta ja kannustusta ympäristöltäsi, jotta toteuttaa pyramidin viimeistä palasta; itsensä toteuttamisen tarvetta. (Maslow 1943.) Tarpeeksi pitkälle itsensä unohdettua voi käydä näin:

“For the man who is extremely and dangerously hungry, no other interests exist but food. He dreams food, he remembers food, he thinks about food, he emotes only about food, he perceives only food and he wants only food.” (Maslow 1943, 374.)

Jos luomisen makuun päästyä puurtamisen keskellä sitten alkaa oikein ottamaan päähän, mieli meinaa muljahtaa ja demonit päästä ulos kesken puurtamisen, yksi pieni asia voi saada homman taas rullaamaan. Rauhallinen hengittäminen kymmenen minuutin ajan on helpoin keino löytää tasapaino ja keskittyä jälleen. Mielen juostessa pikavauhtia myös hengitys kiihtyy, ja koko hermosto vastaavasti rauhoittuu, kun hidastamme sisään ja uloshengityksen tahtia. Niin kuin hengitys seuraa mieltä, mieli voi myös seurata hengitystä (Schaub 2012, 265).

4 Säveltäminen ja sovittaminen

Säveltäminen voidaan määrittellä prosesseiksi, joiden kautta musiikilliset ideat muuttuvat soivaan ja/tai kirjoitettuun muotoon (Heinonen 1992, 231).

Kun lapsuden painoa on käsitelty sen verran, että yksilö uskaltaa ujuttaa itsensä taiteen piiriin ja oppii instrumenttinsa käsittelyä, on päästy jo todella pitkälle. Mitä nuori harrastaja voi tehdä päästäkseen omin päin säveltämään?

4.1 Hedelmällinen treenihetki

Usealla suomalaisella ensimmäinen suuri harppaus kohti musiikin maailmaa on ammattimuusikon koulutus konservatoriolla, jolloin harjoituksen määrä usealla kasvaa eksponentaalisti (Kaljunen, 2018). Aamusivujen tavoin, soitintaa harjoittaessa, kappaletta kirjoittaessa ja tuotantotekniikkaa, tai mitä tahansa opetellessa on syytä luoda tekemiselle Cameronin mielen purun kaltainen konteksti. Rutiinina toimiva tekeminen laadunvalonnasta irroittaessa johtaa vapaampaan itseilmaisuun ja sen kehittämässä nimenomaan määrä voittaa laadun.

Soittoa kohtaan suunnatun itsekritiikin vähentyessä kunnianhimo soiton laatuun pysyy kuitenkin yllä, sillä kehitys on tärkeää motivaation ylläpitämiseksi. Rutiinin kasvetua mukavuusalueeseen kiinni (Kuster, 2018) on syytä pitää mielessä, että teknistä kehitystä saavuttaessa ei kannata hakata päätä seinään ja ajatella, että kehityskaaren ratkaisijana olisi tässä kohtaa määrä. Rutiinin kasassa pysymisen jälkeen laatu takaa harjoituskertojen hyödyllisyyden ja vahvistaa rutiinia sen hajottamisen sijaan (Kaljunen, 2018). Ylirasitus ja ylikunto ei kehitä taitoja, vaan jännetupin tulehduksen kaltaisia ongelmia, joiden purkaminen voi kestää pahimmillaan jopa vuoden, joten muista antaa itsellesi aikaa rentoutua ja pidä itsestäsi huolta, taitojen kehitys ei korvaa tar-

vehierarkian alempia portaita (Joukamo-Ampuja, 2018). Positiivinen kokemus instrumenttitaiteiden kehityksestä ja miellyttäväksi luotu harjoitteluhetki pitää huolta siitä, ettei yksilö ota takapakkia ja vieraannu luovuuden lähteestään.

Virtuoottisen täydellisyyden tavoittelussakin täytyy ymmärtää ajan rajallisuus ja se, ettei yksin tarvitse osata äänittää ammattimaisesti joka ikistä instrumenttia, kuten itsekin multi-instrumentalistina kuvittelin. Jason Blume kertoo kirjassaan *6 Steps to Songwriting Success* (2004, 101) luulleensa soitto- ja sävellystaidon kävelevän käsikädessä riippuvaisina toisistaan, mutta myöhemmin ymmärsi sävellyksen olevan oma taiteenlajinsa, joka ei välttämättä kehity, vaikka kuinka tekniikkaa treenaisi. Jatkuva alemmuuskompleksi maailman tähtiä kohtaan yhdistettynä yksin puurtamisen ylpeyteen siis muodostavat kreatiiviselle virralle padon.

Yksi suurin askel säveltämiseen pääsyssä saattaakin olla juuri soittorutiinin hedelmällisyyden kehittäminen. Nykyään kitaran nostan syliini vähintään kerran päivässä. Välillä pitkä harrastaja voi unohtaa tämän rutiinin alkuperäisen tarkoituksen. Kuka meistä halusikaan silmät kiiltäen muusikoksi sen vuoksi, että pääsisi soittamaan monotonista tekniikkaharjoitusta tai toisen sävellyksiä jonkun kolmannen taustabändiin? Uskon valtaosan meistä alkaneen musisoida silmät kiiltäen sen vuoksi, että pääsisi joskus itse esittämään omaa musiikkiaan (Maristo, 2020).

Tiettyyn pisteeseen asti siis soitin valtaosan ajastani valmiiksi osaamaani materiaalia, näppäilin vanhoja tekniikkatreenejä enkä kehittänyt mitään uutta. Mukavuusalueeni oli riittävä saamaan minulle olon onnistumisesta, joka oli alunperin tarkoituksin rutiinin elämänkumppaniksi vakiinnuttamisessa. Muutaman kerran epämukavuusalueideni tutkimusmatkalta, toisin sanoen mukavuusalueeni laajennusreissulta, tulin takaisin uusien sävelaarteiden kanssa ja jatkoin reissun tuloksista tyytyväisenä monta kuukautta. Tämänlaisen tyytyväisyyden tavoittelun täytyi kuitenkin muuttua, jotta soitteeni muuttuisi luomiseksi. Mikäli tämän kaltainen toiminta on toistuvaa, on suositeltavaa katsoa instrumenttiaan uudesta näkökulmasta ja laajentaa lähestymistapo-

jaan. Tämä soitannollisen suorittamisen kuvio voi kantautua aiemman elämän musiikkikokemuksista, joissa on suoritettu lainattua musiikkia, mutta teknisen harjoituksen voi erittäin helposti laajentaa sävellysharjoitukseksi. Improvisointi harjoituksen sisällöllä synnyttää luovan tekniikan käytön lisäksi myös uutta musiikkia.

”Jos uppoutuu liian syväälle jonkun toisen taiteeseen, voi olla hankalaa nousta omille jaloille, löytää oma ääni.” (Rantala 2011, 25)

Sisäisten sävelten reaaliaikainen kanavointi harjoituksen sisäistetyllä työkalulla voi laajentaa harjoitteluhetken säveltämisrituaaliksi. Rituaalin tallentaminen ja ideoiden eteenpäin kehittäminen onkin oiva tapa koota sävellyks. Improvisoimisrutiiniin tottunut soittaja muistaa ne ideoiden palaset, joita hän on jäänyt hinkkaamaan pänsä ja käsiensä muistiin, mutta isojakin loistavia luomiaan palasia voi jäädä pimentoon, jos niitä ei tallenna. Jokaista nuottiahan ei ole tarkoitettu soimaan ikuisesti, mutta improvisoinnin tallennus on helppo askel otettavaksi nykyaikana, kun puhelin liikkuu ihmisten mukana 24 tuntia vuorokaudesta. Tallennuksia voikin syntyä tuhansia vuosien varrella, mutta niiden kuuntelulle voi olla vaikeaa löytää aikaa niiden ollessa irrallisina toisistaan.

Ideoiden kehittämisen päätyökaluna toimiikin usealle säveltäjälle nykyään tietokone jonne on helppoa luoda ja järjestellä projekteja usealla eri tavalla (Maristo, 2020). Miksauskeen tarkoitetuissa ohjelmissa projekteihin järjestettyjen päällekkäisäänitysten mahdollisuus antaa yksinäisen improvisoijan rakentaa laajempaa instrumentaatiota ideoilleen. Tallennettuja ideoita voi miksausohjelmassa yhdistellä, leikkoa ja manipuloida mielensä mukaan samoin tavoin kuin tekstiä Microsoft Wordissa. Toisena vaihtoehtona on käyttää notaatio-ohjelmia instrumenttinaan. Näihin ohjelmiin voi nykyään näppäillä hiirellä nuotteja suoraan useammalle päällekkäiselle nuottivivastoille. Ohjelma toistaa nuotin yllättävänkin laadukkaasti säveltäjän valitsemilla instrumenteilla. Miten ideoiden keräilystä ja koonnista jatketaan eteenpäin? On aika siirtyä Myrskyn Silmän kasvutarinaan.

4.2 Myrskyn Silmän rakennepalaset

Ideota minulla oli monta, lyhyttä riekalletta oikeastaan, varastossa. Puhelin ja aivot täynnä kaikenlaista pätkeä, joista vain kolme olivat liikkuneet pitkään kitarankaulalla ja pääni sisällä. Tietokoneen moniraitaista työskentelytapaa en ollut vielä opetellut rutiiniksi, joten käytin ensimmäisenä sävellyksen kokoamiseen aluksi vain akustista kitaraa. Jokainen kappaleen pääidea syntyikin erilaisia kitaratekniikoita soveltaessa improvisoiden, eli hedelmällisestä treenihetkestä.

Aloin kappaleen sävellyksen ja äänittämisen välisenä aikana pitämään kitaran sointia D-standardi vireessä miellyttävämpänä kuin normaalia E-standardia. Sen vuoksi kitaran vireestä riippuvaiset kappaleen osat transponoituivat äänitysvaiheessa yhden sävelaskeleen alkuperäistä matalammaksi. Esitän kuitenkin ideoiden nuottikuvat E-vireessä, jotta E-vireiseen kitaraan tottuneella lukijalla olisi helpompi tulkita tekstiä ja nuottikuvaa.

4.2.1 Intromelodia ”Tuutulaulu”

Kuvio 1 Intro

Kuuntele painamalla hyperlinkkiä: [Tuutulaulu](#)

Tuutulaulu syntyi huiluäänien käyttöä harjoitellessani improvisoiden. Kolmella ohuimmalla kielellä soitettu, paljon käsien liikettä vaativa melodia jättää kaksi harmonisesti miellyttävää bassoääntä käytettäväksi, vapaan E- ja A-kielen. Rauhallisuutta kuvaavan melodian pohjääneksi valikoitui niistä neutraalein; sävellajin perussävel eli toonika. Seisähtuneisuutensa vuoksi melodia toimii itsenäisenä, ja siksi valikoitui kappaleen introksi ja välisoitoksi.

4.2.2 Säkeistö

Kuvio 2 Säkeistö

Kuuntele painamalla hyperlinkkiä: [Mielikuvituksen herääminen](#)

Harjoiteltuani bassolla slap-tekniikkaa, siirsin siinä oppimiani kuvioita kitaralle ja ko-
keilin, saanko yhdistettyä kitaran avokieliä sisältäviä sointuja niiden pohjaäänien me-
lodiseen ja rytmiseen soittoon intergroimalla ideaan myös slap-tekniikan käyttöä.

4.2.3 Kertosäe ”Liike”

Kuvio 3 Kertosäe

Kuuntele painamalla hyperlinkkiä: [Liike](#)

Tämä melodia sisältää eniten eri harjoituksia. E-mollin nelisointujen barre-otteita
harjoitellessani huomasin B-kielellä soivan äänen kuulostavan erityisen hyvältä sen
ollessa soinnun korkeimpana soiva ääni. Se sattui olemaan jokaisen soinnun terssi eli

yksi karaktäärisävelistä (Laukkanen & Sallinen 2019). Sointuja barre-otteessa liikuttamalla kokeilin melodian säveltämistä. Aiemmin oppinutta basso-äänien melodista liikkuttelua ja oikean käden kolmijakoista perkussiivista soittotyyliä yhdistin tähän uuteen harjoitukseen. Improvisoinnin ja miellyttävien kombinaatioiden löytämisen tuloksena syntyi tällainen vaihtuvalla turnaroundilla höystetty kahdeksantahtinen osa.

4.2.4 Filli ”Chicken Pickin”

Kuva 1 Kitarafilli

Kuuntele painamalla hyperlinkkiä: [Chicken Pickin'](#)

Nopeassa Country-tyylisessä sähkökitaroinnissa usein fillataan ja soitetaan sooloja käyttämällä avoimia kieliä ja vasemman käden pulloff-, hammer on- ja slidetekniikoita. Kontrastia nopeisiin kuvioihin luodaan välillä string skipping-tekniikalla, jossa melodian kahden äänen välillä hypätään yhden tai useamman kielen yli. Oikealla kädellä countrytyyliä voi alleviivata Chicken Picking-tekniikalla, jossa kielten aggressiivinen soitanta vaiennetaan kämmenellä perkussiivisen suondin saavuttamiseksi (Hunt, 2018). Yritin jäljentää countrytyylistä soittoa ja luoda omanlaisen melodian. Tykästyin luomukseni rytmitykseen, dynamiikkaan ja soljuvuuteen. Se myös sattui sopimaan loistavasti A-osan voimakkaan rytmiseen ideaan, joten siitä tuli A- ja B-osia yhdistävä silta.

4.2.5 Kitarasoolo: "Aallon ratsastus"

The musical score for the guitar solo "Aallon ratsastus" is written in G major and consists of three staves. The first staff contains the following chords: CΔ⁹, GΔ⁹, Em⁹, GΔ^{sus4} (with triplets), CΔ⁹, and D⁹_{sus}. The second staff contains: Bm⁷ F#^ø, Em⁷, CΔ⁹, GΔ⁹ (with triplets), Em⁹, GΔ^{sus4}, and Bm⁷_{add13}. The third staff contains: C⁶, Em⁶, D⁶, G, F#^{m6}, A^bm⁶, Am⁷, Bm⁶, D, and CΔ. The score includes various guitar techniques such as triplets and slurs.

Kuva 2 Kitarasoolo

Kuuntele painamalla hyperlinkkiä: [Aallon ratsastus](#)

Sointukiertojen päälle kerta toisensa jälkeen improvisoituani ja vikoja jokaisesta suorituksesta löytäneenä päätin kokeilla kitarasoolon kirjoitusta. Olin kuunnellut paljon Eric Johnsonia soolon kirjoittamisen aikaan ja tapailnut Cliffs Of Dover-kappaleen introa. Sieltä tarttui ajatus soolon melodisuuden tärkeydestä ja kirjoittamaani soolon lopusta löytyykin Johnsonille hyvin tyypillinen tapa ilmaista harmoniaa soolossaan. Kutsun melodiaa aallon ratsastukseksi, sillä vaihtelevan sointukulun päällä on erittäin mukavaa leijua.

4.2.6 Kitarasoolon bassolinja: "Smash"

Kuva 3 Kitarasoolon bassolinja

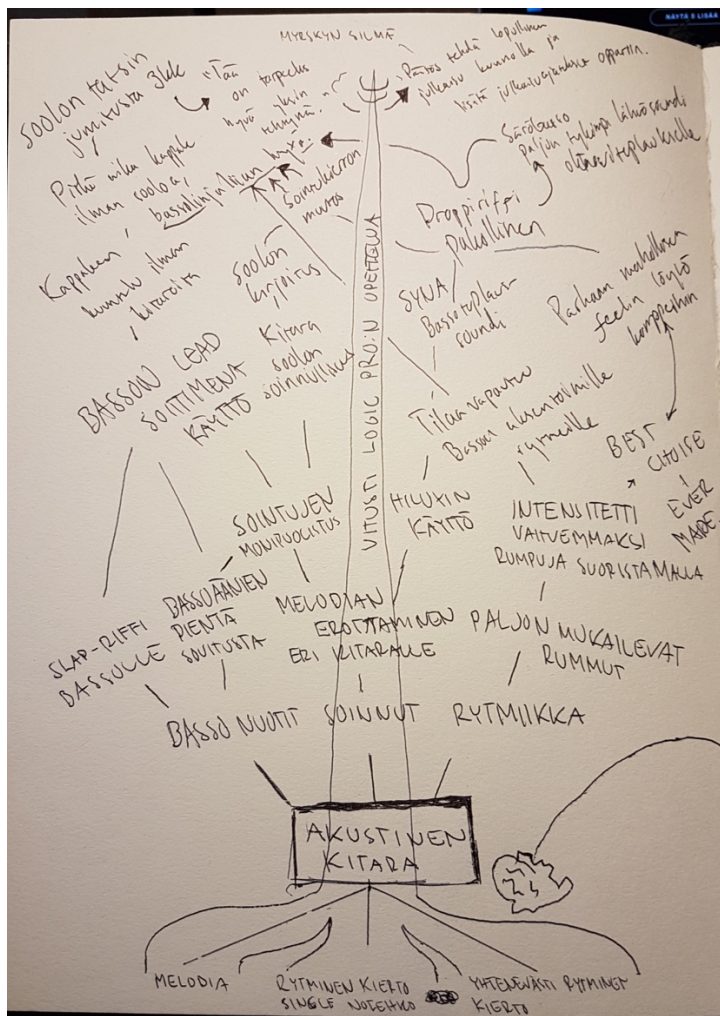
Kuuntele painalla hyperlinkkiä: [Liian Hyvä Bassolinja](#)

Käytän sanoja "liian hyvä" sen vuoksi, etten ollut kappaleen valmistuessa enää varma, tahdonko mieluummin kuunnella pelkkää bassolinjaa vai kitarasooloa. Bassolinjan sävellykseen alun perin minut innosti kirjoittamani kitarasoolon lopussa tapahtuva reharmonisoiva liike, joka ei sopinut ollenkaan alkuperäisen kertosäkeestäkin löytyvän sointukierron päälle. Loppuosaa sointukierrosta alun perin muutinkin, mutta saadessani kitaroiden äänityskäyttöön Line 6:n Helix-efektipedaalin löysin presetistä aivan uskomattoman voimakkaan kuulaisen oktaavituplaus-soundin. Päätin pudottaa kitaran vielä Drop C-vireeseen ja myllyttää oikeen olan takaa. Liian rytmisesti ja harmonisesti kiinnostavan linjan kirjoittaminen soolon alle oli hieman kontroversaalinen ratkaisu. Kappaletta miksatessa bassolinja joko ei tuntunut pääsevän oikeuksiinsa tai sitten tuntui vievän liikaa huomiota soololta.

"Olen istunut näillä Sallisen luennoilla jo monta kuukautta, mutten ole soveltanut mitään näistä työkaluista kappaleeseeni. Tarvitsen monipuolisuutta tähän. Muuten

sitä ei kiinnosta itelläkään kunnella loppuelämää. Sellaisen kappaleenhan minä haluan tehdäkin, joka kerta toisensa jälkeen läsähtää tunteellisesti ja myös tietoisesti.” (Tutkimuspäiväkirja, 2020).

Kirjoitin Myrskyn Silmän yhdelle akustiselle kitaralle, mutta halusin siitä bändillä soittettavan ison version. Jonkin aikaa meni ymmärtää kappaleen jo sisältävän melodian, harmonian ja rytmin. Kokeilemalla palasten irrottamista eri instrumenteille päädyin lopulta pitkän matkan kautta tällaisiin ratkaisuihin. Seuraavasta kuvasta voi havainnoida pääpiirteet sovitustyöstäni.

Kuva 4 Myrskyn Silmän sovitustyön puu

Kuuntele painamalla hyperlinkkiä: [Myrskyn Silmä](#)

Liitteistä löytää muiden hyperlinkkien osoitteiden lisäksi kolmen demon äänitteet, jotka havainnollistavat sovitus-, miksaus- ja äänitysprosessin kehitystä. Tärkeimmät päätökseni sovitustyössä liittyivät visuaalisen kokemuksen ilmaisemiseen ja tilan luomiseen. Kappaleen mielentilaksi koen rauhallisen melankolian, kyynelien täyttämän uskon ja periksiantamattoman alkuvoiman joka kestää kaiken. Tuotannollisista sovituksista tärkein oli bitcrusherilla sävytetyt välisosat ja korostukset, jotka aiheuttavat nintendomaista arvaamatonta kontrastia luonnonvoimaiseen äänimaisemaan. Tahdoin jokaiselle instrumentille mahdollisimman ilmavat soundit joten elementtien selkeys saavutettiin rytmillistä tilaa antamalla. Kappale alkaa tuulenvireellä, merkityksellistä ja unenmaista tunnetilaa ilmaisevalla kitaran soinnulla ja tuutulaulun puhallettua sisään kitaran melodia linnunlaulun säestämänä siirtää kuulijan kohti rauhallisen melankolista kertosaettä, jonka lämmin avoin harmonia on peiteltyä pehmeällä basson äänellä. Ensimmäisen kertosakeen jälkeen lähtee kulkija liikumaan päättäväisesti eteenpäin tutkien ympäristöään ja antaen maiseman muuttua. Rumput muttuivat sovitusprosessin aikana mukailevasta tiheämmästä tulkinnasta vankaksi perustuksia tukevaksi peruskompiksi. Bassolle annoin suurimman vastuun kolmimuunteisien 16-osien ilmaisusta vähentämällä rumpujen alijakoja merkkeä soittotyöliä. Kitaran rakenne hajosi harmonisesti liikkuviin osiin ja jokaisen osan kertauksiin pyrin muuttamaan joko rytmiä, harmoniaa tai osien tiheyttä vahvassa mielentilassa soitetun improvisaation pohjalta. Kappaleen äänimaailmaa helpotti valtavasti kun irroitin lead- ja rytmikitaran erillisiksi osiksi. Bassolle annettiin isosti tilaa ja vastuuta, mukaan lukien kantrilikin soitto kitaran sijasta. Kohtaan ennen sooloa sijoitin yksinkertaisen mutta tehokkaan osan: suvannon, johon liike pysähtyy, kerää pitkään energiaa virvelirummun crescendolla ja viimeisen aksentin merkitsemän tauon jälkeen räjähtää. Voimakasta loppuponnistusta jää periksiantamaton kitaranvingutus odottamaan niin kauan, että myrsky puhalttaa ohi. Kun kaikki muu on kaaoksesta hälvähtynyt, vasta silloin vahvin voi levätä.

“You must have chaos within you to give birth to a dancing star” (Nietzsche, 1884)

5 Julkaisu

Myrskyn Silmän tuotannossa minä itse toimin säveltäjänä, sovittajana, taiteellisena tuottajana, äänittäjänä, kitaristina, rumpalina, miksaajana sekä masteroijana. Bassonsoittajaksi tahdoin ammattilaisen, jolla on tuoreet kielet, kunnan instrumentti ja hyvät laitteet nykyaikaisen metallibassosoundin äännittämiseen. Pääsyy bassoraitojen ulkoistukselle oli ammattitaidon lisäksi myös raha. Valtavien sävyerojen vuoksi basson äänittämistä varten on syytä ostaa uudet kielet. Minulla ei ollut varaa uusiin bassonkieliin.

Instrumenttiin sijoitetun rahan lisäksi nykypäivänä budjettia ei liiallisesti tarvitse kappaleen julkaisuun, sillä levyjen painoon ei mene lainkaan rahaa. Ainoastaan underground genreissä fyysisien kopioiden myynnille vaikuttaa olevan vielä keskimääräisessä kuulijakunnassa kysyntää. Halvin tapa saada musiikki internettiin on ladata se Youtubeen ja Soundcloudiin sillä se ei maksa mitään, mutta Spotifyyn ja muille streamausalustoille musiikkinsa toimittaminen täytyy hoitaa välikäden kautta. Paras vaihtoehto itsenäisen julkaisun levittämiseen eri palveluihin vuonna 2020 vaikuttaa olevan Distrokid (Sallinen, 2020). Muutaman kympin vuosimaksulla artisti saa ladattua palvelun kautta eetteriin niin monta kappaletta kuin haluaa.

Julkaisun ollessa helppoa julkaisujen määrä on suurempi kuin koskaan. Sen vuoksi vaikeus julkaisuprosessissa on saada oma musiikkinsa ihmisten korviin. Miten kohdeyleisö löytää artistin nykyään? Suurimmat väylät yleisön korvien ja mielten saavuttamiseen ovat livekeikat, sosiaalisen median mainostus ja soittolistat (Sallinen 2020). Rytmimanuaalin sivuilla (2019) puhutaan artistin täytyvän itse tiedostaa, mikä on paras tapa hänelle esitellä omaa musiikkinsa. Onko musiikin kohdeyleisönä hittimusiikkia kaipaavia suurien radiokanavien kuuntelijoita, YouTuben instrumentaali-albumeita ahmivia musiikin harrastajia vai kenties lofi-hiphop soittolistojen suurkuluttajia? Oman kohdeyleisön löydettyään on helppoa työntää materiaaliaan oikeaan suun-

taan. Oman kappaleeni kohdeyleisö lienee muusikot ja instrumenttimusiikin diggailijat. Paras tapa esitellä musiikkini olisi näkyä jollain tapaa instrumenttimusiikin tähden sosiaalisessa mediassa, esimerkiksi kasvattamalla omaa profiilia somessa postaamalla laadukasta materiaalia, joka osoittaa sen tasoista instrumentin virtuositeettia ja äänitystekniikan, sävellyksen ja tuottamisen taitamista, että kanssaharrastajani voisivat pitää sitä eteenpäin vievänä vaikuttajana heidän elämässään joko oppimateriaalina tai vertaistukena (Maristo, 2020). Nyt kun tiedetään julkaisun menestymisen olevan laajeneva sometietämyksen ja näkyvyyden ansiosta, miten sinne päästään? Katsotaampa, miten Myrskyn Silmästä tuli äänite.

6 Ilmaisun taltiointi ja jälkiprosessointi

Tästä alkaa tallentaminen. Ideat ovat kokonaisuutena kasassa ja jotain konkreettista pitäisi saada aikaiseksi. Mitä minun pitää tehdä? Pitäisikö ostaa paremmat äänityslaitteet että saisin katu-uskottavaa tulosta niistä ulos? Pitääkö rumpujen äänitystä varten varata studioaikaa? Mitähän se maksaa? Entäs miksaaminen ja mitä se masterointi olikaan?

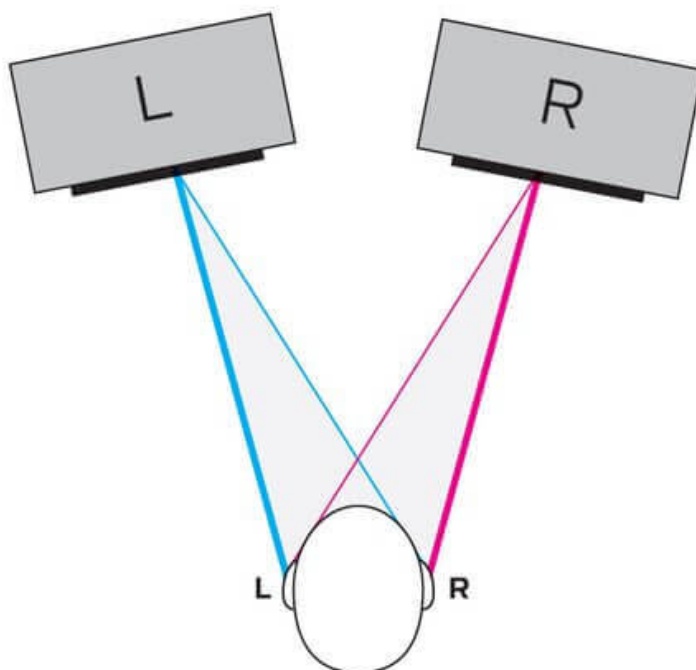
6.1 Tarvittavat työkalut

”Jokainen joka avaa läppärin kannen löytää sieltä lähes ammattitason studion.” (Jussila, 2020).

Instrumentti, kaapeli, äänikortti, tietokone ja kaiuttimet. Siinä kaikki tärkeimmät. Mikäli laulaa haluat, lisää listaan yksi mikki. Näin vähällä välineistöllä suurinosa nykyajan kotistudioista pyörii ja sen vuoksi laadukasta tavaraa saadaan aikaiseksi ympäri maailmaa (Sallinen, 2020). Hyvänä esimerkkinä tästä on viime vuosien suurimman musiikillisen tulokkaan Billie Eilishin veli Finneas, joka tuotti Billien maailmankartalle nostaneen Ocean Eyes-kappaleen makuuhuoneessaan.

”It’s just a regular bedroom, with a bed against one wall, where Eilish sat to record her vocals, facing a desk and bookshelves and O’Connell’s modest production setup: Apple Logic Pro X, a Universal Audio Apollo 8 interface and a pair of Yamaha HS5 nearfields with an H8S subwoofer.” (Harvey, 2020).

Kaiuttimet tulivatkin lainauksessa esille, joten tämä ohje mainittakoon: ainoastaan kuulokkeilla miksaamista ei kannata harrastaa. Lähikenttämonitorien hankkiminen on parhaimpia sijoituksia mitä voi miksaajana tehdä. Kuulokkeet poistavat tilan akustiikan ongelmat, mutta kuulokkeiden elementit suuntaavat äänen ainoastaan yhteen korvaan kerrallaan, ja muuttavat näin kuulokuvaa. Ihminen paikantaa äänenlähteen molemmilla korvillaan, ja siksi panorointia suunniteltaessa kuuntelun on hyvä toimia niin, että korvat vastaanottavat myös vastakkaiselta puolelta tulevaa signaalia. Tätä kaiuttimien luomaa kuulokuvailmiötä kutsutaan crossfeed-ilmiöksi. Seuraavan kuvan kaiuttimet ovat asennettu melko huolimattomasti. Niiden kuuluisi muodostaa tasasuvinen kolmio suhteessa pääsi keskipisteeseen. (Sallinen, 2020.)

Kuva 5: Crossfeed-ilmiö

Rumpuja äänittäessä tilanne yhtäkkiä kääntyy päällelleen kun niitä ei voi keskiverto-kansalaisen asunnossa pieksää, ellei häätö ole soiton perimmäinen tarkoitus. Hallitsemattoman huoneen kaiku tuhoaa hyvänkin rummun soinnin ja mikkejä pitääkin olla yhtäkkiä käytössä suurempikin liuta. Rumpujen äänityksen huoneriippuvuus onkin yksi syy kokoneen henkilökunnan lisäksi, miksi äänitysstudioilla on vielä asiakkaita (Jussila, 2020). Parhaissa studioissa on siis paras huonesoundi, ja sitä sinne tullaan äänittämään.

”Ei kannata tehdä ittelleen semmosta harhaa että ne laitteet ratkaisee sen jutun. Huonommallaki laitteella saa jumalattoman hyvän kuulosta asiaa jos se soitto on hyvää.” (Saastamoinen, 2020).

Toimin rumputeknikon roolissa Finnvox-studiolla viisi päivää tänä keväänä ja tuottaja Joonas Parkkonen sai siellä virittämistäni rummuista sellaista soundia pihalle, että lahkeet lepatti ja nuppi tutisi oikein kunnolla. Tässä tapauksessa Tino Jäntin rumpukapuloiden ja miksausohjelman välissä oli vähintään 50 tuhannen euron edestä signaalitietä (Parkkonen, 2020). Rumpusetin kokonaisuinnin taltitointiin valikoitiin 37 tarkoitukseensa suunniteltua mikkiä, jotka kulkivat analogilaitteiden lävitse huippuluokan Mac Pro:n kovalevyille (Tutkimuspäiväkirja, 2020).

”Älä missään nimessä ala tuhlaamaan rahoja tällasten kamojen hankintaan. Ku tarvit tällasta soundia niin tule tänne.” (Parkkonen, 2020.)

Rumpujen äänityksissä käyttämistäni mikseistä ja soittimista laadin listan liitteeksi, sieltä voi käydä tarkistamassa, millä olen saanut tallennettua omat rumpuraitani. Suhteellisen laadukasta jälkeä saa minkä tahansa valmistajan peruskalustolla, joista itsenäiselle äänittäjälle tärkeimmät mikit keskivertolaadukasta lopputulosta ha-kiessa ovat bassorummulle yksi dynaaminen mikki, virveliin Shuren SM57 ja kaksi se-
tin yläpuolelle ripustettavaa pienikalvoista kondensaattorimikrofonina, joista yleisin perusmikki lienee RØDE:n NT5, yhdelläkin pärjää.

Finnvoxin sessio oli minulle ensimmäinen kerta, jolloin rumpusetissä oli viisi tomia kerrallaan. Tämä lisää huomattavasti resonointia rumpujen välillä ja helposti sekoittaa äänitettävää soundia. Musiikki oli myös tiheää ja aggressiivista, joten rummut otivat iskuja vastaan normaalia enemmän. Kaikki tomien lyöntikalvot vaihdettiin session aikana kolme kertaa ja virvelin niin lyönti- kuin resokalvotkin viisi kertaa. Mikko Sireniltä lainatusta messinkivirvelistäkin hajosi virityspesä. Näin suurelta ja haastavalta työmaalta mieleeni jäi muutama työkalustoon liittyvä pointti.

Työkaluista yksi pelasti ristiresonoinnissa uivan epätoivoni. Tune Bot ja sen kanssa toimiva Tuning Calculator pitivät huolen, ettei yksikään rumpukalvo resonoinut niin paljon keskenään, että se sekoittaisi setin yleissoundia. Rummut soivat myös kappaleen kanssa luontaisesti paljon paremmin, kun setti viritetään samaan sävellajiin. Tästä viisastuneena otin Jyväskylän treenitilassa nauhoittaessani tomit kokonaan irti rumpusetistä ja viritin bassorummun ja virvelin tarkasti oikeaan sävellajiin.

Virvelirumpu löystyy yllättävän nopeasti sitä voimalla lyötäessä ja yleensä vasemman käden kapulan rimshot-kohdalta, kello seitsemästä. Kaikkien rumpujen, erityisesti virvelin vireen muutokset kuuluvat kappaleessa, mikäli sen yleissoundi on selkeä. Siksi kalvojen sävelet ja Hertz-lukemat kannattaa ottaa ylös. Settiä virittäessä kannattaa ensin kuunnella korvia, erittäin rauhallisesti virittää kalvo tasaisesti hyvin soivaksi ja löytää toimiva soundi oikealla sointikorkeudella ennen kuin alkaa tarkastella lugeja erikseen visuaalisesti mittarin kautta. Muista luottaa omaan intuitioosi. Jos rumpu kuulostaa epävireiseltä, tai oudolta, se pitää paikkansa.

Ruuvinväännin tai akkuporakone rumpuavain-päällä varustettuna on rumputeknikon paras ystävä. Pitkät viritystapit nousevat pesistään alta aikayksikön, eikä kalvojen vaihtoon hukkaannu yhtään ylimääräistä aikaa. Voitetun ajan voi käyttää rumpujen viritukseen.

6.2 Äänitys

Äänitin uudelleen ja uudellen Myrskyn Silmän kitararaitoja. Yritin etsiä soundeja ja soittotatsia jokaiseen osaan erittäin pitkään. Logic Pro:n kitaravahvistin mallinnukset toimivat odotettua paremmin, ja suhteellisen hyvin yhteistyössä säröpedaalieni kanssa, siksi en vaivautunut äänittämään vahvistintani erikseen osa kitaroista äänitettiin Line 6:n Helix-pedaalin muokatuilla presetillä. Bassoraidan kappaleeseeni äänitti Antti Horttana. Efekteillä varustettu raita ja DI-signaali tekivät työskentelyni erittäin helpoksi. Ainoa virhe äänitysten hoitamisessa oli se, etten lähettänyt Antille äänityksiä varten projektin alusta alkavaa taustanauhaa, vaan hieman ennen bassoraitoja alkavan taustan. Sen vuoksi bassoraitoja projektiin istuttaessani oli vaikeaa tietää, missä suhteessa bassoraita on soitettu rumpuraitoihin. Korvalla ja silmällä piti pyrkiä kohdistamaan raidat mahdollisimman lähelle toisiaan. Tätä virhettä ei kannata toistaa, niin on käynyt monelle (Maristo, 2020).

Äänittäessä jokaisen pienenkin virheen huomaa välittömästi. Laskin Logicin tiedostonselaimesta, että olen tätä projektia varten äänittänyt yli 6000 raitaa. Siihen määrään mahtuu monta epäonnistumista. Äänittämistäkin pitää harjoittaa. Juuri äänittämisellä Parkkonen kertoi kehittyneensä tiukaksi kitaristiksi. Jo teinipoikana hän pyrki tiukimpaan mahdolliseen ottoon, ja kuullessaan tulokset konkreettisuudessa äänitys voi motivoida enemmän, kuin mikään muu harjoittelu (Parkkonen, 2020).

Muusikon täytyy olla täysin valmis äänityksen alkaessa. Hänen kehossaan täytyy asua jo tulkittavan musiikin pulssi, eikä hermoston prosessointiteho saa mennä tekniikan tai rakenteen ajatteluun. Tunteen kanavointi täytyy olla maksimaalista. Jos on päätetty soittaa lujaa, silloin soitetaan aivan käsittämättömällä voluumilla. Niin lujaa, että kielet katkeavat, kapulat hajoavat, kalvot halkeavat, virvelirummun virityskoineisto hajoaa ja virityspesät murtuvat iskujen voimasta. Aggressiivisuus eikä muut

tunteet välity äänitteeltä, ellei sitä ole todella kanavoitu alkuperäisesityksessä. Mikään kikka jälkiprosessoinnissa ei voi tuoda lisää tunnetta esitykseen vaan korkeintaan poistaa sitä. (Parkkonen, 2020.)

Useamman ihmisen hyvällä ilmapiirillä voimistettu yhteistyö takaa todellisen laadun. Rumpalin pitää voida keskittyä taiteen ilmaisuun ja siksi tekniikko on hyvä olla mukana suorittamassa kaiken mekaanisen, eri aivolohkoa vaativan toiminnan. Äänittäjä pitää huolen mikityksestä, signaalitien toiminnasta ja siitä, että sisääntuleva soundi on juuri oikeanlainen. Äänittäjän toimiessa taiteellisena tuottajana myös laadunvalvonta toimii. Jokainen tiimin jäsenen kannustaessa toisia epäonnistumiset ja kymmenetkään otot eivät häiritse. Äänitteestä tulee näillä avuin kerralla hyvä, eikä studioon enää tarvi mennä uudelleenäänityksiä tekemään (Parkkonen, 2020).

Mikäli jälkeempään halutaan silittää viimeisetkin pienet virheet pois, rumpuraitojen jälkikorjaaminen toimii parhaiten käyttämällä studiosessiossa rummuista äänitetyjä sampleja. Jokaista setin palasta siis soitetaan jokaisella kappaleessa käytetyllä dynamiikalla kerran, ja ne tallennetaan, mikäli iskuja täytyy korvata. Nykyaikaisessa metallimusiikissa erityisesti tämänkaltaista toimintaa on standarditoimintaa. Tempon ollessa yli 200 bassorummun 16-osajuoksutukset saa esiin genreen vakiintuneen soundin tavoin vain sampleja käyttämällä.

”Treenikämpällä äänitetyistä rummuista tuli yllättävän kun hoidimme tilanteen äänittäjä Jami Honkalan kanssa. Sain rauhassa keskittyä rumpujen soittoon ja Finnvoxmaiseen laadunvalvontaan kun äänittäjä painoi nauhotunappia ja kertoi objektiivista mielipidettä tarvittaessa. Tila toimii nyt hyvin kun kämpässä on kokolattiamatto ja kunnan dempit seinissä. Isoin viimeisimmistä muutoksista on rumpusetin yläpuolelle ripustettu sijauspatja, saundi muuttui ihan älyttömästi! Kaikki kovat pinnat ovat nyt peitetty pehmeällä, ja huoneen nurkassa korostuu bassotaajuudet juuri sopivasti. Treenitilassa on heijastuspintana alunperinkin vain yksi betoniseinä kun kaikki muu on vaneria. Ehkä sen vuoksi nurkka toimii luultua paremmin. Hmm. Kyllä nyt kelpaa miksata perkele!” (Tuotantopäiväkirja, 2020).

6.3 Miksaaminen

”Älä luota laitteisiin liikaa, luota korviisi. Hyvä otto on paljon parempi ku hyvä editoitu otto. Hyvä alkuperäinen soitto on aina se kuningasjuttu kaikissa musajutuissa.” – Saastamoinen, 2020.

Suurinosa kaikesta musiikista nykyään tallenetaan sähköisessä formaatissa. Sen vuoksi on erittäin tärkeää osata käyttää tietokonetta musiikin tekemisessä. Tärkein työkalu musiikin tallentamiseen nykyään on Digital Audio Workstation:ksi, tai miksaus-softaksi kutsuttu apuväline. DAW:iin voidaan tallentaa musiikkia ja manipuloida sitä monin tavoin. Yleisimmät niistä ovat Ableton Live, Logic Pro, Pro Tools (Production Music Live, 2020). Jos tällaista ohjelmaa ei osaa käyttää, musiikin tekeminen on kotistudiossa lievästi sanottuna haasteellista (Huotari, 2020).

Suurimman osan opinnäytetyöni työajastani musiikin tuottamista tutkiessani käytin Logic Pro:n käytön opettelemiseen. Vähintään kaksi tuntia päivässä marraskuusta toukokuuhun opettelin eri plugareiden käyttöä ja äänittämistä saadakseni aikaiseksi selkeyttä, kauneutta ja itseilmaisua tämän ohjelman kautta. Miksaus on paljastunut yhtä voimakkaaksi taiteenlajiksi kuin musiikin säveltäminen. Projektini muuttui huomattavasti tarkasteltuani musiikin koostumusta miksaajan näkökulmasta. Miksausohjelman käyttämiseen tarvitaan rutiinia ja sen täytyy tuntua niin helpolta, että mielen prosessointikyky pysyy musiikissa, eikä softan käytössä (Saastamoinen, 2020).

Aikataulut pelastavat hajamielisenkin tekijän. Kaksi päivää saattaa muuttua kahdeksi viikoksi uuden tuotantotekniikan löytyessä, mutta silloin projekti ei ole enää pääprioriteetti. Silloin tekijällä on vaikeaa päästää projekti käsistään. Kaksikin päivää miksausta yhdelle kappaleelle on jo pitkä aika. Jos viikon käyttää aikaa, viimeiset kolme tai neljä päivää on jo niin pienen asian hinkkaamista, että se menee herkästi juuri ylimiksaamisen puolelle (Saastamoinen, 2020).

Ylimiksaaminen näyttäisi perfektionismin ilmentymältä samoin kuin ylisovittaminen ja ylisäveltäminenkin. Hyvänä esimerkkinä Jari Saastamoinen mainitsi projektin, jossa hän laulajalle tarkoitetun alkuperäisen raakamiksauksen kuunneltuaan päätti riisua pitkään hiomansa kappaleen miltei raakamiksauksen kuuloiseksi sillä hän huomasi haudanneensa päänsä aivan liian pitkälle ylituottamisen suonsilmään. Kokonaiskuva äänimaisemasta katoaa herkästi keskittyessä yksityiskohtiin.

Mielipide on ase epäilyjä ja ylihiomista vastaan. Miksaajan täytyy tietää mihin suuntaan hän on viemässä teosta. Vähemmällä ammattitaidollakin se oikea vastaus löytyy jos on aikaa kokeilla kaikkia mahdollisuuksia, kuten minulla tätä kappaletta tehdessä oli. Kuten muissakin pitkän tai lyhyen tähtäimen tavoitteissa, tavoitteen ei voi päästä, ellei tavoitetta tiedä. Referenssikuuntelu pelastaa myös paljon aikaa miksausprosessista. Jos äänittäjällä on mielipide haluamistaan soundeista, on myös helppoa löytää oikeaa referenssimateriaalia. Kuuntele siis hyvä levy ja mieti, miten se on tehty ja miksi se kuulostaa niin hyvältä sillä matkiminen ei ole ollenkaan huono juttu, niin me ihmiset opimme muutenkin (Saastamoinen, 2020).

Miksauksen saa selkeämmäksi helpommin leikkamalla kuin korostamalla taajuuksia. 30Hz alapuolella olevaa informaatiota ei tarvitse olla missään muussa kuin siinä basso- tai bassorumpuraidassa, josta sitä alapään jyrinää etsitään. Mikäli raidoissa, efekteissä ja kaiuissa on ylimääräistä alapään mutaisuutta, sen voi huoletta leikata pois. Se antaa tilaa kinteää pohjaa tuottaville soittimille ja korostaa äänitetyn soittimen luonteen kannalta tärkeämpiä taajuuksia. Jos alkaa tekemään leikkauksia sieltä sun täältä ongelmaääniä löydettyään, on hyvä muistaa, että viisikin desibeliä voi vaikuttaa merkittävästi äänen väriin. Taajuuskorjausta tehdessä Q-arvoa on harvoin syytä jyrkistää 1:n alapuolelle, sillä leveämmät Q-arvot pitävät soinnin luontaisempina. (Saastamoinen, 2020).

Bassorummun napsun, eli selkeimmän transientin, paikannettua jäljelle jääneet ylätaajudet voi leikata pois, tämä vähentää mikkiin vuotavien symbaalien kihinää (Sallinen, 2020).

Kappaleen raitojen välille saa helposti luotua kontrastia päättämällä, mitkä raidat pitää kaiuttomana eli kuivana ja mitkä raidat luovat tilaa. Myös rakenneosiin saa samalla ajattelulla fiilisten eroavaisutta, kertosäkeeseenkin saa tilantuntua panorointia ja lisäämällä isoa tilakaikua ja mahdollisesti temppon menevän delayn niitä käyttäviin raitoihin, esimerkiksi lauluun (Sallinen, 2020). Efektien käyttöä ei tarvitse aristella, vaan antaa tulla reilusti yli (Saastamoinen, 2020), ääripäitä kuunnelleena on helpompaa löytää oikea määrä tarvitsemaansa maustetta.

Ehkä tärkein neuvo mitä voin antaa on tämä: varmuuskopioi ja tallenna projektitiedostosi jatkuvasti uudelleen. Kaikista onnistunein miksauseni tuhoutui eräänä yönä kenenkään minulle kertomatta. Jokainen raita oli vinksautanut johonkin suuntaan, eikä mitään ollut enää tehtävissä. Tällaista shokkihoitoa en toivo kenellekään, joten muistakaa tallentaa, kopioida ja varmuuskopioida kaikki elintärkeää (Huotari, Jussila, Saastamoinen, Parkkonen, Mikkola 2020).

6.4 Masteroiminen (Mika Jussila)

Masteroiminen on sanan sisällään pitämisen merkityksen omaava työvaihe. Mestari antaa kappaleelle sen viimeiset silaukset. Hyvästä tehdään loistava. Jos pienen budjetin projektin maali on tehdä parasta mahdollista jälkeä, on masteroinnin ulkoistaminen melko helppo budjetillinen päätös, sillä masterointia on tavallaan mahdotonta tehdä omaan projektiinsa. Jos on itse kuukausia painanut jokaista työvaihetta ja vielä miksanut kappaleensa niin hyväsoundisesti kuin vain pystyy, mitä muutosta siihen enää osaa tehdä?

”Laitteita voi kuka tahansa ostaa, mutta kokemusta ei voi ostaa rahalla, se tulee vaan työtä tekemällä.” (Jussila, 2020).

Masterointiin tarkoitettulla ohjelmistolla on miksausohjelman ominaisuuksien lisäksi mahdollista lisätä äänittelle metadataa ja ulostaa virallinen virtuaalinen levy eli

DDP-masterversio levystä, joka lähetetään sitten painoon tai streamaukseen. Laitteisto ei ole suinkaan masteroinnin ratkaiseva tekijä, vaan nimenomaan se ihminen, jonka näkemys voi vielä vaikuttaa lopputulokseen. Kappale saa vielä viimeisessä taiteelliseen sisältöön vaikuttavassa vaiheessa yhden korvaparin. Masteroijana toimivan ammattilaisen pitkä kokemus tekee masterointivaiheesta voimakkaan ja tärkeän. Laitteistoonkin kokemus vaikuttaa, sillä ammattilaisten signaalitie ja sen laitteisto ovat vuosien varrella harkitusti valikoitu, järjestelty ja optimoitu masterointiin. (Jussila, 2020.)

Mitä miksausessa pitäisi ottaa huomioon masterointia silmällä pitäen? Nykyään miksausohjelmistolla voi tehdä hyvin paljon samoja asioita, mitkä masteroija ennen teki lähtökohtaisesti aina. Tämä toimii myös toisinpäin, nykyään voi jättää enemmän tekemättä niitä asioita, jotka ennen ehdottomasti piti miksatessa tehdä. Vaiheita pois jättäessä vastuuta siirretään enemmän masteroijalle. Miksaus ja masteroinnin raja ei ole tänäpäivänä enää niin selkeä. Tämän ymmärtäminen vaatii miksaajalta ja masteroijalta hyvää yhteistyötä ja pelisilmää. Etukäteen voidaan vaikka sopia, mitä työvaiheita tehdään missäkin vaiheessa. Finnvoxin sisälle teknisen tuotannon siirtäessä yksi etu onkin se, että esimerkiksi Karmilan Mikko ja Jussilan Mikan välillä on tekemisen tapoja, jotka ovat sanomattakin selkeitä. Jussila tietää, mitä häneltä odotetaan kun tiedostot lähetetään hänelle. Työyhteisön yhteinen kokemus siis vaikuttaa prosessiin myös. Jussilan mielestä yksi hänen selkeimmistä tehtävistä on master-kompressorin käyttö.

Miksaaja voi limitoida tai kompressoida lähetettäviä raitoja hieman, mutta dynamiikkaa jätetään masteroijan käsiteltäväksi reilusti. Tämä dynamiikan käsittely onkin hyvä selvittää masteroijan kanssa, miten hän haluaa raidat? Jussilan mielestä kompressointi on tarpeellista miksausvaiheessa vain, jos kompressoria käytetään soundia muokkaavana elementtinä, eli efektinä. Jos kompressoinnin ajatuksena on etsiä kappaleelle sitä lopullista leveliä, äänenvoimakkuuden tasoa, se kannattaa jättää tekemättä. Sitten masteroijan on helpompi määrittää omilla toimenpiteillä, mikä on kappaleen haluttu lopputaso. Kompressointiin erityisesti liittyy se, että kompressointia

voi lisätä, mutta sitä ei vähennetä enää masterointivaiheessa. Sama pätee joihinkin taajuuskorjaukseen liittyviin tekijöihin. Mielummin ottaa askeleen taaksepäin, jos on epävarma siitä, meneekö korjaaminen yli. Plus-EQ on aina helpompaa tehdä kuin Miinus-EQ. Kun liian kirkasta miksausta masteroija alkaa leikkaamaan, hän voi miinustamalla saada diskantteihin oikean volumetason, mutta se soundi turmeltu aina. Yläpäässä EQ on herkempi, mutta ala-middlessä ja bassoissa miinustaminen on ihan jokapäiväisiä normaaleja toimenpiteitä, eikä vaikuta siihen, miten se alue soi.

”Plugarihelvetti on ihan mieletön ja sitä voi ajatella, mikä mulla on täs pointti, teenkö mä tosiaan nää jutut vaan sen takia että mulla on mahdollisuus vai teenks mä nää sen takia että tää biisi tarvii sitä? - - Mun mielestä kovin jätkä on se, joka pystyy saamaan hyvän kuulosen miksausun ja masteroidun lopputuloksen mahdollisimman vähällä prosessoinnilla.” (Jussila, 2020).

Perusajatus miksausta lähettäessä Jussilan mielestä voisi olla tällainen. Jos et tiedä mitä teet, jätä miksaus mahdollisimman luomuksi. Yliprosessointiin sorrutaan todella herkästi, kun nykyään pystyy tekemään niin paljon niin helposti.

7 Pohdinta

Työn alkuperäinen nimi oli Mie itte, olenko vielä halukas tekemään kaiken? Yksin? En tietenkään, ja näen tulevaisuudessa valtavia mahdollisuuksia päästä ilmaisemaan itseäni vapaasti ja kokemaan taiteellisia suuria kokonaisuuksia ihmisten kanssa yhdessä. Projekti vahvisti musiikintekemisen tietokantaani valtavasti ja konkretisoitunut teksti pitää sisällään juuri sellaista tekstiä, mitä olisin muutama vuosi takaperin halunnut lukea.

Tutkimuspäiväkirjan kirjoittaminen paljasti yllättävän paljon luomisprosessia estävistä sisäisistä dialogeista ja sosiaalisista prosesseista ja yllättäen niistä tulikin minulle

tutkimuksen suurin anti. Kaikki tekeminen toteutuu vasta mielen vapauduttua ja siihen meidän on hyvä keskittyä. Itsensä vapauttamiseen ja vapautuneena tahtonsa toteuttamiseen. Onnellisena me pystymme mihin vain haluamme. Ennalta asetetut odotukset täyttyivät monilta osin; arvasin kehityskaaren olevan valtava, mutten arvannut kuinka paljon tietoa ammattilaiset ovat valmiita jakamaan uuden sukupolven ammattilaisten toiminnan ylläpitämiseksi. Kaikki kiinnostuneet kysymykset otettiin poikkeuksetta avosylin vastaan, ja kommunikointi johti jatkoprojektien yhteiseen suunnitteluun. Yhteys ihmisten välillä, positiivinen sosiaalisuus, on todella tärkeä tapa päästä eteenpäin tällä alalla yhdessä. Kun ennakkoluuloitta ottaa yhteyttä, kertoo todellisen tarpeensa avoimesti ja tahtoo tehdä parhaansa, ihmiset vaikuttavat ottavan sellaisen viestin hyvin vastaan ja kannustavan eteenpäin. Musiikin todelliset ammattilaiset ovat erittäin mukavia ihmisiä, muuten he eivät luultavasti olisi roolissaan.

Janne Huotarin kanssa käymämme keskustelu tulevaisuuden näkymistä osoitti hänen näkökulmastaan jatkuvasti kasvavan kysynnän kohdistuvan juuri musiikkipedagogian ja musiikin tekemisen alalle. Aktiivisia muusikin harrastajia on tietokoneiden ääressä miljoonia ympäri maailmaa, oppimateriaalille on kysyntää ja musiikille on kuluttajia. Tulevaisuus vaatii laaja-alaisuutta ja moniosaamista, siksi on luultavasti eduksi on keskittyä instrumentin opetteluun lisäksi koko musiikin tuotannon toimintaan. Tätä ajatusta myös tämä tutkimus tukee.

Pelkästään opinnäytetyön loppuunsaattaminen oli minulle suuri askel. Se vaatii tahdon ja päämäärätietoisuuden lisäksi jatkuvaa panostusta. Tuotteliana pitkään pysyminen on hyvää harjoitusta elämää varten. Mitä tahansa haluaakaan luoda, ilman tuotteliaisuutta mitään ei rakennu. Tässä vielä viimeinen runollinen tutkimuspäiväkirjan merkintä mikä koskee tunnetta siitä, kun ei enää tahdo pitää kaikkea itsellään:

”Yksinkö? Hah, en. En tahdo. Minä tahdon jakaa onneni, kasvattaa siemeneni korkeiksi puiksi kanssa kyläläisten kauniiden ja rakastavien. Tahdon ottaa askeleen kohti

lähimetsää jossa katedraalini naureskelee kaikkeuden kanssa. Tie on kaunein tuntu-
rin kielekkeellä, juuresta sen kuulee kaiken. On kai karmeaa ajatella sellaista ammat-
timaista rakastamista josta maksat sauhkean lauhkean lampaan kauhean hampaan
makean maidon tiedon jonka nidon mikrokosmokseen, tuomisieni tiedotuksieni lo-
massa luomisiani korjaten kainalokahvassa kasvavaan koriin alavassa jatkumossa kai-
vamassa paikkaan jossa tolpat nokat pohjan sopukat torjuvat mielissään norkuvat
torkkuvat noisessa napakassa kompressoidussa paketissa josta kassa kapenee kol-
mannekseen ja meisseli muuttaa kaiken massan masteroiduksi kertakäyttöpak-
kaukseksi. Onko ihmisen herkkyys tie elämän sydämeen? Nahkani muututtua lä-
pinäkyväksi materiaa kuolevaa näin, nauroin tätä virtaavaa vettä ja päätynyttä im-
pulssia tarpeeksi tajutakseni: minä olen vapaa jo. Ei sole ku mennä. Hah!”

8 Lähteet

Bay, M. 2020. Mel Bay. Glossary of guitar terms. Viitattu 22.05.2020.

https://www.melbay.com/Pages/About/Glossary_Of_Guitar_Terms.aspx

Blume, J. 2004. Six Steps To Songwriting Success, Revised Edition: The Comprehensive Guide to Songwriting and Marketing Hit Songs. New York: Billboard Books.

Flinkkilä, J. 2020. Kuinka saada oma biisi radion soittolistalle. Viitattu 22.05.2020.

<https://www.rytmimanuaali.fi/kuinka-saada-oma-biisi-radion-soittolistalle/>

Friedemann, S. 2012. Alitajunnan voima – Kuinka pääset eroon pelosta ja ahdistuksesta. Helsinki: Viisas Elämä.

Grandell, R. 2018. Irti itsekritiikistä: Löydä terve suhde itseesi. Helsinki: Tammi

Hari, R & Järvinen, J & Lehtonen, J & Lonka, K & Peräkylä, A & Pyysiäinen, I & Salenius, S & Sams, M & Ylikoski, P. 2015. Ihmisen Mieli. Helsinki: Gaudeamus.

Harvey, S. 2020. Pro Sound Network. Finneas on producing Billie Eilishs number one album in his bedroom. Viitattu 22.05.2020.

<https://www.prosoundnetwork.com/recording/finneas-on-producing-billie-eilishs-number-one-album-in-his-bedroom>

Helmsley, J. 2020. Ledger Note. Mixing With Headphones Versus Monitors. Viitattu 20.05.2020. <https://ledgernote.com/columns/mixing-mastering/mixing-with-headphones-versus-monitors/>

Hunt, D. 2018. Sweetwater. History Of Chicken Pickin'. Viitattu 22.05.2020.

<https://www.sweetwater.com/insync/history-chicken-pickin/>

Huotari, J. 2020. Freelancer. Surf Sound Studios. Haastattelu 17.05.2020.

Jussila, M. 2020. Masteroija. Finnvox. Haastattelu 15.05.2020.

Kaljunen, R & Joukamo-Ampuja, E. 2018. Konservatorio. Harjoittelussa ratkaisee laatu, ei määrä. Viitattu 21.05.2020

<https://www.konservatorio.fi/uutiset/harjoittelussa-ratkaisee-laatu-ei-maara/>

Kuster, E. 2016. WebMD. Expand Your Comfort Zone. Viitattu 19.05.2020.

<https://www.webmd.com/balance/features/expand-your-comfort-zone#1>

Laukkanen, J. 2020. Kotisivu. Viitattu 08.05.2020.

<http://www.jerelaukkanen.com/>

Maristo, O. 2020. Muusikko. Freelancer. Haastattelu 19.05.2020.

Maslow, A. 1943. College of The Canyons. A theory of human motivation. Viitattu 20.05.2020

<https://www3.canyons.edu/faculty/rafterm/rafterm/0%20%202019-Narcissism/2019%20Day%20Pages%20and%20Filles%20OLLI/0%202019%20Day%20Pages/1943%20-%20A%20theory%20of%20human%20motivation.pdf>

Metropolia. Biisin kirjoittamisen perusteet kurssin materiaali ja luennot.

Manson, M. 2016. Kuinka olla piittaamatta paskaakaan. Helsinki: Atena.

Mikkola, V. 2020. Tutkimuspäiväkirja.

Nietzsche, F. 1883-1885. Thus Spoke Zarathustra. Berlin: Ernst Schmeitzner.

Parkkonen, J. 2020. Muusikko ja musiikin tuottaja. Independent. Haastattelu 5.-10.2.2020.

Production Music Live. 2020. Production Music Live. Top 10 DAWs 2020. Viitattu 13.5.2020.

<https://www.productionmusiclive.com/blogs/news/top-10-daws-2016/>

Rantala, I. 2011. Nyt sen voi jo kertoa. Helsinki: Teos.

Saastamoinen, J. 2020. Äänialan ammattilainen. Haastattelu 13.5.2020.

Sallinen, S. 2019-2020. Lehtori, Tutkintovastaava. Jyväskylän Ammattikorkeakoulu. Kirjoittaminen 2-kurssin tunnit 01.09.2019-8.5.2020.

Sallinen, S. 2020. Lehtori, Tutkintovastaava. Jyväskylän Ammattikorkeakoulu. Haastattelu 13.3.2020.

Sallinen, S & Laukkanen, J. 2020. Biisin Kirjoittamisen Perusteet opintojakson materiaali. 07.05.2020.

9 Liitteet

Uni-Studio

Rumpuäänitys 15.03.2020

Äänittäjä: Jami Honkala

Soittaja: Ville Mikkola

Linjat:

01. Bass Drum In	Sennheiser e602
02. Snare Top	Shure SM57
03. Snare Top 2	Sennheiser small diafragm condencer mic
04. Snare Bottom	Sennheiser e604
05. Overhead Mono	KR Drum Set Overhead Mic small diafragm condencer mic
06. Overhead L	RØDE NT5
07. Overhead R	RØDE NT5
08. Hihat	Shure SM58
09. Room Mono	Shure SM58

Rummut:

01. Bass Drum	Yamaha Recording Custom 20"x16"
02. Snare	Pearl Masters MMX 14"x4,5"

Symbaalit:

01. Hihat	Meinl Byzance Extra Dry Medium 14"
02. Crash L	Amedia Classic 19" Crash
03. Crash R	Amedia Jazz Legend 17" Crash

Liite 1 Studioraportti

Hyperlinkit mikäli ne eivät toimi PDF-muodossa:

Tuutulaulu:

<https://soundcloud.com/uni-producing/myrskyn-silmae-liitteet-01?in=uni-producing/sets/myrskyn-silma-rakennuspalaset>

Mielikuvituksen herääminen:

<https://soundcloud.com/uni-producing/myrskyn-silmae-liitteet-02-a>

Liike:

<https://soundcloud.com/uni-producing/myrskyn-silmae-liitteet-03-b?in=uni-producing/sets/myrskyn-silma-rakennuspalaset>

Chicken Pickin':

<https://soundcloud.com/uni-producing/myrskyn-silmae-liitteet-04?in=uni-producing/sets/myrskyn-silma-rakennuspalaset>

Aallon ratsastus:

<https://soundcloud.com/uni-producing/myrskyn-silmae-liitteet-05?in=uni-producing/sets/myrskyn-silma-rakennuspalaset>

Liian Hyvä Bassolinja:

<https://soundcloud.com/uni-producing/myrskyn-silmae-liitteet-06>

Myrskyn Silmä:

<https://soundcloud.com/uni-producing/myrskyn-silma-mix666>

Demot:

1. <https://soundcloud.com/uni-producing/myrskyn-silma-demo-yksi>
2. <https://soundcloud.com/uni-producing/myrskyn-silma-demo-kolme>
3. <https://soundcloud.com/uni-producing/myrskynsilmaedemokaksi>

Liite 2 Linkit

10 Termit

D-Standardi vire – Kitaran viritystapa, jossa kielet ovat kitaran normaalin vireen suhteessa, mutta pudotettuna yhden sävelaskeleen alemmas. Järjestäessä paksuimmaista ohuimpaan soivat sävelet ovat D, G, C, F, A, D.

DAW – Digital Audio Workstation, eli äänitykseen, editointiin, miksaukseen ja muihin äänitiedostojen manipulointiin tarkoitettu tietokoneohjelma.

Plugari – Plug-in eli efekti tai muu ääntä muokkaava lisäosa DAW:in sisällä

Lähikenttämonitori – Studiokuunteluun tarkoitettut referenssikaiuttimet

Äänikortti – Laite, joka muuttaa mikin tai instrumentin signaalin analogisesta digitaalseksi

Softa – Software, tietokone-ohjelma

Djent – Metallin ala-genre

Tatsi – Touch, soittimen soittotavan tyyli

Lyöntikalvo – Rumpujen yleensä paksumpi kalvo, jota rumpali hakkaa rumpukapuloilla

Resokalvo – Rumpujen pohjaviisteitä vasten asetettu yleensä ohuempi rumpukalvo.

Rimshot – Rumpukapulalla lyötävä isku, jossa kapulan pää eli tippi osuu yleensä kalvon keskialueelle yhtä aikaa kättä lähempänä olevan kaulaksi kutsuttavan kohdan mäjähdyttäessä rummun vanteeseen, eli rimmiin.

Presetti – Preset eli valmiiksi asennettu valmiiksi säädetty asia jossain objektissa. Esimerkiksi kitaran kaappia mallintavissa ohjelmissa voi olla presettejä eri kitaran kaappien mikityssäädöistä.

Plus EQ – Kun miksausohjelman taajuuskorjaimessa olevaa taajuutta korostetaan

Miinus EQ – Kun miksausohjelman taajuuskorjaimessa olevaa taajuutta vähennetään.

Q-arvo – Taajuuskorjaimen korjauskulman terävyyden tai laakeuden indikaattori